

De klacht is ongegrond. De pedagoog weerlegt het door klager gestelde op alle punten gemotiveerd. Het College concludeert dat verweerster heeft gehandeld zoals het een redelijk bekwaam en redelijk handelend pedagoog in de zin van de Beroepscode betaamt.

12-02 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen, hierna te noemen: de NVO

Het College van Toezicht, hierna te noemen: het College, bestaande uit L.C. Mulder, G.J. van Egmond, B.J. van Leeuwen en C.P. Dijkstra, beraadslaagt en besluit in voltallige samenstelling. Het College heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de door mevrouw X, hierna te noemen: klaagster, ingediende klacht tegen mevrouw Y, lid NVO, hierna te noemen: verweerster.

1 Het verloop van de procedure

Op 5 maart 2012 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 29 februari 2012 met achttien bijlagen van klaagster. Het College verklaart de klacht ontvankelijk. Op 4 mei 2012 ontvangt het College een verweerschrift d.d. 3 mei 2012 met 44 bijlagen van verweerster. Het College acht zich voldoende geïnformeerd en besluit om uitspraak te doen.

2 De feiten en het verloop van de gebeurtenissen

Klaagster en de vader van M. gaan uit elkaar in 2008. Op 18 maart 2010 doet klaagster aangifte van mishandeling en mogelijk misbruik van M. door vader. Op 28 mei 2010 brengt de Raad voor de Kinderbescherming, hierna te noemen: de Raad, een voorlopig advies aan de rechter uit inhoudende dat omgang van M. met vader op dat moment niet in M's belang is. De scheiding wordt uitgesproken op 16 juni 2010. M. is dan bijna vier jaar. Beslissingen omtrent het gezag en de omgangsregeling worden door de rechtbank aangehouden in afwachting van een onderzoek door de Raad.

Op 8 juli 2010 adviseert de Raad om het gezamenlijk gezag in stand te laten, de hoofdverblijfplaats van M. bij moeder te bepalen, een regeling vast te stellen voor omgang tussen M. en vader in een omgangshuis en onder toezichtstelling van M. door Bureau Jeugdzorg, hierna te noemen: BJZ, voor de duur van een jaar.

De rechtbank oordeelt op 3 november 2010 dat zij zich onvoldoende voorgelicht acht om op basis van de dan voorliggende stukken een weloverwogen beslissing te geven over het gezag en de hoofdverblijfplaats en stelt voor dat instelling F. een deskundigenonderzoek zal doen. Op 26 januari 2011 wordt instelling F. benoemd en worden vragen voorgelegd met betrekking tot M., met betrekking tot elk van de ouders en met betrekking tot gezag en hoofdverblijfplaats. De rechter bepaalt dat een rapportage, opgesteld op 11 mei 2010 door de arts kindermishandeling P., door instelling F. in het onderzoek zal kunnen worden betrokken indien en voor zover dit de deskundigen geraden voorkomt. De rechtbank biedt klaagster de mogelijkheid om instelling F. overige stukken voor te leggen en geeft aan dat het aan instelling F. is om te bepalen of de stukken wenselijk en/of noodzakelijk zijn.

Verweerster stuurt klaagster op 15 februari 2011 een informatiefolder en geeft aan dat er telefonisch contact zal worden opgenomen voor het plannen van een eerste gesprek.

Verweerster en mevrouw T., Gz-psycholoog, nemen vervolgens het onderzoek ter hand. Verweerster coördineert het onderzoek.

Er ontstaat een impasse in het onderzoek en op 11 mei 2011 meldt verweerster de rechtbank dat instelling F. zich zal beraden over het verdere verloop van het onderzoek. Verweerster besluit het onderzoek af te sluiten, informeert klaagster en vraagt instemming aan klaagster om een rapport aan de rechtbank uit te brengen op basis van de reeds verkregen informatie. Per brief van 25 mei 2011 informeert verweerster de rechtbank over het verloop van het onderzoek.

De rechtbank stelt klaagster en M's vader in de gelegenheid om op verweersters brief van 25 mei 2011 te reageren. Klaagster verzoekt de rechtbank om te besluiten dat instelling F. vragen, gesteld door klaagster, zal beantwoorden en een voorstel zal doen voor aanpassing van het onderzoek dan wel voor een nieuw onderzoek.

De rechtbank besluit op 1 augustus 2011 om de zaak in een mondelinge behandeling voor de meervoudige kamer te laten voorkomen. De zitting wordt geagendeerd op 27 september 2011.

Verweerster en onderzoeker T. besluiten na interne evaluatie dat het niet verantwoord is om nog een rapportage aan de rechtbank uit te brengen. Bij brief van 9 september 2011 informeren zij de rechtbank hierover. Zij sluiten een stuk bij dat het onderzoeksverloop bevat. Zij sturen op 9 september 2011 een kopie van de brief aan klaagster en, omdat de kopie van het stuk met het onderzoeksverloop abusievelijk op die 9e september niet bij de brief werd gevoegd, op 19 september

2011 alsnog de kopie.

Op 11 oktober 2011 vindt een zitting plaats waarbij verweerster en onderzoeker T. op verzoek van de rechtbank aanwezig zijn.

Bij beschikking van 16 november 2011 ontslaat de rechtbank instelling F. van de verplichting om een deskundigenbericht uit te brengen.

Op 29 november 2011 stelt instelling F. het onderzoeksverloop vast en stuurt dit aan de rechtbank. Op 1 december 2011 zendt instelling F. klaagster een afschrift van het onderzoeksverloop.

Klaagster is ontevreden over de wijze waarop verweerster uitvoering heeft gegeven aan de onderzoeksopdracht en zij stelt dat verweerster de Beroepscode NVO heeft geschonden. Zij dient een klacht in bij het College van Toezicht.

3. De klachten

Klaagster verwijt verweerster samengevat het volgende.

1. Verweerster heeft de mishandeling en het vermoedelijk seksueel misbruik van M. in het door haar uitgevoerde en gecoördineerde onderzoek volledig buiten beschouwing gelaten en zelfs ontkend terwijl de mishandeling en het vermoedelijke misbruik door objectieve instanties zijn vastgesteld. Bij de beschikking van 3 november 2010 waarmee de rechtbank aan instelling F. de onderzoeksopdracht geeft, geeft de rechtbank de griffier expliciet de opdracht om de risicotaxatie van arts P. aan instelling F. te sturen en om dit in het onderzoek te betrekken. De zedenpolitie neemt de zaak niet in onderzoek omdat zij de uitkomst van het instelling F. onderzoek afwacht. Uit de brief van instelling F. van 29 november 2011 blijkt dat instelling F. weigert om informatie aan de zedenpolitie te verstrekken. Ten onrechte negeert verweerster de inhoud van klaagsters brief van 6 maart 2011. Verweerster verzuimt aldus een neutrale, hypothesetoetsende houding aan te nemen.

2. M. loopt op 17 maart 2011 nieuw trauma op tijdens de onder verantwoordelijkheid van verweerster uitgevoerde onderzoekssessie van T. Klaagster stelt dit trauma en de belangen en rechten van M. aan de orde in gesprekken op 6, 13 en 20 april 2011 maar verweerster en T. weigeren hier serieus op in te gaan, zij reageren uitsluitend defensief. Een brief van gemachtigde van klaagster van 6 mei 2011 met essentiële vragen wordt door verweerster nooit beantwoord. Verweerster voldoet aldus niet aan de professionele standaard.

3. Verweerster beëindigt in haar brieven van 24 en 25 mei 2011 rauwelijks en op willekeurige gronden, in strijd met de op 20 april 2011 gemaakte afspraken, tussentijds en zonder enig overleg met verweerster, de opdracht. De brief waarmee gemachtigde van klaagster bezwaar maakt tegen deze beëindiging wordt door verweerster nooit beantwoord.

4. Vanaf september 2011, onder meer in de brief van 9 september 2011, brengt verweerster tegen de uitdrukkelijke wens van klaagster willekeurige en niet-objectieve delen van het onvoldragen onderzoek, inclusief ongefundeerde uitspraken over klaagster, onder de naam 'onderzoeksverloop' naar buiten en in de procedure. De brieven van klaagster van 6 en 27 maart 2011 worden door verweerster voor de rechtbank verzwegen. Het handelen van verweerster voldoet niet aan de eisen die daaraan in redelijkheid kunnen worden gesteld.

De pedagoog beantwoordt enkele brieven niet en verzwijgt deze brieven voor de rechtbank.

5. Verweerster heeft verzuimd de grenzen van haar eigen kunnen en deskundigheid in acht te nemen, door persoonlijkheidsonderzoek bij een volwassene te doen terwijl haar deskundigheid ligt op het terrein van kinderen en jeugdigen. Zij heeft leiding gegeven aan het onderzoek van T. die BIG geregistreerd is terwijl zijzelf niet als zodanig is geregistreerd. Bij verweerster en T., aan wie zij leiding gaf, ontbreekt het aan voldoende kennis om met enige autoriteit deze complexe casus op basis van de vereiste systeemvisie te analyseren.

6. Op de hulpvraag van klaagster in de brief van 27 maart 2011, om, naar aanleiding van het nieuwe trauma dat M. heeft opgelopen in de onderzoekssessie met T. onder leiding en verantwoordelijkheid

van verweerster, nu toch een kinderpsychiater in te schakelen is door verweerster noch door T. ooit gereageerd.

Dit is niet zoals een redelijk handelend pedagoog betaamt.

Klaagster stelt dat verweerster in strijd met de Beroepscode NVO niet zorgvuldig heeft gehandeld jegens M. en jegens klaagster en verzoekt het College van Toezicht om aan verweerster een maatregel op te leggen.

4 Het verweer

Verweerster voert met betrekking tot de bovenbeschreven klachtonderdelen het volgende aan.

1. Instelling F. is door de rechtbank verzocht een onderzoek te verrichten teneinde grondig te worden voorgelicht omtrent de vraag of klaagster en M's vader elk voor zich dan wel gezamenlijk in staat zijn inhoud te geven aan het ouderlijk gezag. De rechtbank heeft in haar beschikkingen van 3 november 2010 en 26 januari 2011 de onderzoeksvragen geformuleerd.

Verweerster heeft de zorgsignalen met betrekking tot kindermishandeling heel serieus genomen en deze signalen ook steeds in het onderzoek betrokken. Zo zijn er meerdere collaterale bronnen geraadpleegd, zoals de school en het voormalig kinderdagverblijf van M., waarbij ook aandacht is besteed aan het functioneren van M. in de periode dat de vermeende kindermishandeling zou hebben plaatsgevonden. Daarnaast zijn de vermoedens van kindermishandeling en seksueel misbruik in de gesprekken met klaagster en M's vader aan de orde geweest. De vermoedens hebben ook in het individuele onderzoek van M. een plaats gehad mede omdat er ook een vraag was van de rechtbank naar de psychoseksuele ontwikkeling van M.

Uit het rapport van de Raad van 8 juli 2010 blijkt niet dat kindermishandeling en seksueel misbruik van M. is vastgesteld. De Raad adviseert daarin onder andere om het gezamenlijk gezag in stand te laten. Op 3 november 2010 heeft de rechtbank, in r.o. 3.2.3., geoordeeld dat klaagster haar stelling dat M's vader M. heeft mishandeld op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt. Op 16 november 2011 heeft de rechtbank, in r.o. 2.4.3., geoordeeld dat instelling F. tijdens het onderzoekstraject de zorgsignalen aan de orde heeft gesteld.

Op 26 januari 2011 heeft de rechtbank opgemerkt dat instelling F. de rapportage van arts P. in het onderzoek zal betrekken indien en voor zover zulks de deskundigen geraden voorkomt.

Klaagsters brief van 6 maart 2011 is door verweerster en T. gelezen en beoordeeld. Tijdens het eerste gesprek op 24 februari 2011 met klaagster hebben verweerster en T. reeds aangegeven dat zij in beginsel alleen stukken van officiële instanties in hun onderzoeken betrekken. Na ontvangst van de brief is dit in het gesprek van 9 maart 2011 opnieuw aan de orde gesteld en het is herhaald tijdens het voortgangsgesprek op 6 april 2011.

In het gesprek dat verweerster op 1 maart 2011 voerde met dhr. E. van de zedenpolitie heeft zij uitgelegd dat het onderzoek van instelling F. een civielrechtelijk en gedragswetenschappelijk en geen strafrechtelijk onderzoek is, dat het op te stellen onderzoeksrapport door instelling F. alleen aan de rechtbank, klaagster en M's vader zal worden verstrekt en dat het aan partijen zelf is om de zedenpolitie desgewenst te zijner tijd te informeren.

2. T. en verweerster hebben na de onderzoekscontacten met M. aan klaagster gevraagd hoe M. had gereageerd op de onderzoekscontacten. Klaagster heeft aangegeven dat M. de werkjes leuk had gevonden en over zijn vader had gepraat. Hij had zelfs gevraagd of hij nog een keer met T. mocht praten. Op grond van de door klaagster gegeven informatie was er geen reden voor zorgen. T. heeft bij school en bij de naschoolse opvang navraag gedaan of M. rondom het onderzoek gedragsverandering had laten zien. Van deze gesprekken zijn geaccordeerde gespreksverslagen aanwezig. Het staat verweerster niet vrij om deze verslagen in te brengen in deze procedure. Op grond van de inhoud ervan kan worden vastgesteld dat de stelling van klaagster dat er sprake is van 'een nieuw opgelopen trauma' niet juist is. Klaagster heeft het gestelde 'nieuw opgelopen trauma' tijdens de gesprekken met verweerster of T. overigens nooit ter sprake gebracht.

Bij brief van 24 mei 2011 aan klaagster heeft verweerster gereageerd op de brief van klaagsters gemachtigde van 6 mei 2011. Op 25 mei 2011 heeft zij een afschrift aan gemachtigde van klaagster gezonden.

3. Voorafgaand aan het gesprek van 20 april 2011 hebben reeds twee gesprekken plaatsgevonden over de voortgang van het onderzoek en het ontbreken van vertrouwen van klaagster in het onderzoek, en wel op 6 en 13 april 2011. Klaagster zijn drie mogelijkheden geschetst teneinde uit de impasse te geraken. Afsgesproken werd dat klaagster deze mogelijkheden met haar familie en haar

gemachtigde zou bespreken en dat zij daarna verweerster zou laten weten of het onderzoek voortgezet kon worden zoals door verweerster en T. voorgesteld. Klaagster heeft echter bij brief van 6 mei 2011 nieuwe voorwaarden gesteld aan het onderzoek, waaronder wederom de voorwaarde dat instelling F. het rapport van arts P. in het onderzoek zou betrekken, waarvan haar al bekend was dat en waarom verweerster hieraan niet wilde voldoen. Omdat iedere vertrouwensbasis om het onderzoek voort te zetten inmiddels ontbrak is na intern overleg en geanonimiseerd overleg met twee externe vakgenoten medio mei door instelling F. besloten het onderzoek af te sluiten.

Op 25 januari 2012 heeft de rechtbank geconcludeerd dat het niet aan instelling F. is te wijten dat instelling F. het deskundigenbericht niet heeft ingeleverd en, in r.o. 2.3.5., dat instelling F. zich naar behoren van de taak als deskundige heeft gekweten en dat aan de inspanningsplicht is voldaan. De brief van 27 maart 2011 vormde mede de aanleiding om op 6 april 2011 met klaagster een voortgangsgesprek te voeren.

4. Bij brief van 24 mei 2011 stuurt verweerster klaagster een brief waarin onder meer nogmaals uiteen wordt gezet waarom instelling F. het onderzoeksrapport van arts P. niet wenst te betrekken bij het onderzoek. Aan klaagster wordt instemming gevraagd om een rapport uit te brengen aan de rechtbank op basis van de reeds verkregen informatie. Een kopie wordt aan gemachtigde voor klaagster gezonden.

Op 25 mei 2011 informeert verweerster de rechtbank over het verloop van het onderzoek. In dit onderzoeksverloop is uitsluitend het verloop van het onderzoek resp. de onderzoekscontacten weergegeven en zijn geen conclusies of bevindingen verbonden aan de verrichte persoonlijkheids- en psychologische onderzoeken. Het is geen deskundigenbericht zoals verzocht door de rechtbank. Zij heeft het onderzoeksverloop enkel aan de rechtbank en aan M's ouders gestuurd. Zij informeert de rechtbank dat besloten is het onderzoek af te ronden met de reeds verkregen onderzoeksbevindingen en dat klaagster daartoe om instemming is verzocht.

Op 21 juni 2011 heeft de rechtbank klaagster en M's vader in de gelegenheid gesteld om voor 6 juli 2011 op de brief van instelling F. van 25 mei 2011 te reageren.

Op 1 augustus 2011 heeft de rechtbank besloten om de zaak in een mondelinge behandeling te laten voorkomen op 27 september 2011. Gelet op alle ontwikkelingen en de reeds verstreken periode na het verrichten van het daadwerkelijke onderzoek met klaagster, M's vader en M. hebben verweerster en T. besloten om het onderzoek intern nogmaals te evalueren. Verweerster heeft contact opgenomen met twee andere dan de eerdergenoemde externe vakgenoten om te bespreken of het nog verantwoord is om een rapportage uit te brengen aan de rechtbank. Verweerster en T. zijn tot het oordeel gekomen dat de onderzoeksgegevens van klaagster door de loop van het onderzoek vertroebeld zijn geraakt en onvoldoende zuiver om tot een betrouwbare en valide beeldvorming te komen. Ook zijn verschillende onderzoeksgegevens van M., mede gezien diens jonge leeftijd tijdens het onderzoek, gedateerd geraakt.

Bij brief van 9 september 2011 heeft verweerster de rechtbank hierover geïnformeerd. Ter verantwoording van het standpunt van instelling F. heeft zij het onderzoeksverloop, zoals bij brief van 24 mei 2011 al vermeld, bijgevoegd.

Bij beschikking van 16 november 2011 is instelling F. door de rechtbank van de verplichting om deskundigenbericht uit te brengen ontslagen.

Op 29 november 2011 heeft instelling F. het onderzoeksverloop vastgesteld en aan de rechtbank gestuurd. Op 1 december 2011 heeft verweerster het aan gemachtigde voor klaagster gezonden. De brieven van 6 en 27 maart 2011 zijn door verweerster niet verzwezen voor de rechtbank. In het onderzoeksverloop zoals dat op 9 en 29 september 2011 naar de rechtbank is gestuurd heeft verweerster aangegeven dat klaagster de onderzoekers geregeld schrijven doet toekomen. De brief van 27 maart 2011 wordt expliciet genoemd.

5. Verweerster heeft Pedagogische wetenschappen gestudeerd met een master traject Orthopedagogiek. Zij is postdoctoraal opgeleid tot Orthopedagoog-Generalist, specifiek gericht op diagnostiek. Zij heeft elf jaar ervaring in het forensisch diagnostisch veld, waaronder persoonlijkheidsonderzoek bij volwassenen. Onderzoek van de persoonlijkheid van ouders teneinde meer zicht te krijgen op hun ouderschapsfunctioneren is bij uitstek het terrein van de orthopedagoog. De onderzoeken die T. heeft uitgevoerd hebben niet plaatsgevonden onder verantwoordelijkheid van verweerster. Verweerster en T. hebben als autonome zorgprofessionals hun werkzaamheden verricht ten behoeve van het door de rechtbank opgedragen deskundigenbericht. Verweerster was verantwoordelijk voor de persoonlijkheidsonderzoeken van M's ouders. T. was verantwoordelijk voor het psychologisch onderzoek van M. en de leiding van de interactieobservaties tussen klaagster en M. en tussen M's vader en M.

6. Verweerster en T. hebben de mogelijkheid van diagnostisering door een kinderpsychiater met klagster besproken. Zij hebben - op 6 april 2011 - begrip uitgesproken voor klagsters positie maar ook het verschil in positie benadrukt tussen enerzijds klagster als ouder en haar verwachtingen ten aanzien van het onderzoek (met name gericht op risicotaxatie van kindermishandeling door vader) en anderzijds de positie van onderzoekers als onafhankelijke deskundigen en de opdracht van de rechtbank (gericht op een persoonlijkheidsbeeld van beide ouders en M. en advisering rondom gezag, hoofdverblijf en omgang). Verweerster en T. waren van oordeel dat er geen indicatie was voor een onderzoek van M. met een kinderpsychiater. Dit hebben zij ook met klagster besproken.

5 De beoordeling van de klachten

Het College van Toezicht toetst de klachten aan de Beroepscode NVO.

Met betrekking tot het eerste klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat verweerster het door klagster gestelde gemotiveerd weerlegt.

Het College stelt vast dat verweerster de zorgsignalen serieus heeft genomen en de signalen heeft betrokken in het onderzoek.

Het College stelt vast dat verweerster het klachtonderdeel ook overigens gemotiveerd weerlegt.

Klachtonderdeel 1, samengevat en opgevat als bovenbeschreven, is derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat verweerster de stelling van klagster dat M. nieuw trauma opliep door het onderzoek gemotiveerd weerlegt.

Het College stelt vast dat verweerster de stelling van klagster dat zij niet op de brief van 6 mei 2011 reageerde gemotiveerd weerlegt.

Het College stelt vast dat verweerster het klachtonderdeel ook overigens gemotiveerd weerlegt.

Klachtonderdeel 2, samengevat en opgevat als bovenbeschreven, is derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het derde onderdeel.

Het College stelt vast dat verweerster de stelling van klagster dat zij de opdracht rauwelijks en zonder overleg beëindigde gemotiveerd weerlegt.

Het College stelt vast dat verweerster met klagster meerdere gesprekken voerde over de aard en de grenzen van de onderzoeksopdracht.

Het College stelt vast dat verweerster over de overwegingen bij het voorgenomen besluit om het onderzoek te beëindigen intern overleg heeft gevoerd en overleg heeft gevoerd met twee onafhankelijke vakgenoten.

Het College stelt vast dat verweerster de opdracht op zorgvuldige wijze heeft beëindigd.

Het College stelt vast dat verweerster het klachtonderdeel ook overigens gemotiveerd weerlegt.

Klachtonderdeel 3, samengevat en opgevat als bovenbeschreven, is derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het vierde onderdeel.

Het College stelt vast dat verweerster het door klagster gestelde gemotiveerd weerlegt.

Klachtonderdeel 4, samengevat en opgevat als bovenbeschreven, is derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het vijfde onderdeel.

Het College stelt vast dat verweerster het door klagster gestelde gemotiveerd weerlegt.

Het College stelt vast dat verweerster heeft gehandeld binnen de grenzen van haar professionele deskundigheid.

Het College stelt vast dat verweerster het klachtonderdeel ook overigens gemotiveerd weerlegt.

Klachtonderdeel 5, samengevat en opgevat als bovenbeschreven, is derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het zesde onderdeel.

Het College stelt vast dat verweerster het door klagster gestelde gemotiveerd weerlegt.

Klachtonderdeel 6, samengevat en opgevat als bovenbeschreven, is derhalve ongegrond.

Het College van Toezicht concludeert dat verweerster heeft gehandeld zoals het een redelijk bekwaam en redelijk handelend pedagoog in de zin van de Beroepscode betaamt.

6 Uitspraak

Dit alles overwegende komt het College van Toezicht tot de volgende uitspraak.

De klacht is, als boven samengevat en beschreven, op alle onderdelen, als boven samengevat en beschreven, ongegrond.

Aldus gedaan de 31ste oktober 2012 door het College van Toezicht.

Mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mevrouw mr. N. Jacobs, ambtelijk secretaris